

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ «ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ»

Η χρονική συγκυρία που βιώνουμε αναδεικνύεται αναντίρροπα ιστορική σε όλα τα επίπεδα, κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό. Όχι μόνο επειδή αποκαλύπτει πλέον απροκάλυπτα το απάνθρωπο πρόσωπο και την ουσία του κεφαλαίου και της αστικής δημοκρατίας, όχι μόνο επειδή η καταστολή και η περιστολή ακόμα και των στοιχειωδών δικαιωμάτων που δεν χαρίστηκαν αλλά κατακτήθηκαν μέσα από αιματηρούς αγώνες, γίνεται φανερό καθημερινά, όχι μόνο επειδή υποβαθμίζεται η ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων που καταδικάζονται στην φτώχεια και τη δυστυχία, αλλά κυρίως για το ότι η κρίση -οικονομική, αξιακή, πολιτικοϊδεολογική, ανθρωπιστική- διευρύνει το πεδίο δράσης μας ως αναρχικούς και καθιστά την προοπτική της ολικής ρήξης και καταστροφής του υπάρχοντος καταπιεστικού συστήματος, ρεαλιστικότερη από ποτέ.

Αναγνωρίζοντας το ότι η φύση της εξουσίας, της εκμετάλλευσης και της ταξικής ανισότητας δεν αποτελούν σύγχρονα φαινόμενα αλλά έχουν εξελιχθεί ιστορικά και συνεπακόλουθα διαιωνίζονται, παράγοντας αδικία και εξαθλίωση για τους καταπιεσμένους αγωνιζόμαστε στο παρόν, όπως και οι σύντροφοί μας στο παρελθόν, για την πλήρη ατομική και κοινωνική απελευθέρωση, για μια κοινωνία ελεύθερων ανθρώπων. Μια αταξική κοινωνία στην οποία κανείς δεν θα μπορεί να ζει παρασιτικά εις βάρος άλλων, εκμεταλλευόμενος την εργασία τους. Μια κοινωνία που θα αυτοκαθορίζεται με σκοπό την αυτάρκεια και την ποιότητα ζωής, όπου οι ανθρώπινες σχέσεις θα διαπνέονται από την αλληλεγγύη και την συντροφικότητα, μία κοινωνία που δεν θα εξουσιοδοτεί άλλους να λαμβάνουν αποφάσεις στο όνομά της.

Συνεπώς, η φύση του αναρχισμού δεν μπορεί παρά να είναι αφενός κοινωνική και αφετέρου ταξική. Κοινωνική διότι η στόχευση δεν είναι μονομερώς η ατομική απελευθέρωση αλλά και η κοινωνική χωρίς την οποία δεν νοείται ελεύθερο άτομο. Ταξική διότι πηγάζει όχι μόνο από την εγγενή ανάγκη του ανθρώπου για ελευθερία, αλλά κυρίως από τον διαχρονικό αγώνα των καταπιεσμένων ενάντια στους καταπιεστές τους.

Μονόδρομος προς αυτή την κατεύθυνση είναι η αναρχική κοινωνική επανάσταση -όχι ως αυτοπραγμάτωση- αλλά ως αναπόδραστη αναγκαιότητα, δεδομένου του ότι όσοι έχουν συμφέρον από τη διαίωνηση του συστήματος αδικίας, δεν θα παραδώσουν τα προνομιά τους αμαχητί. Αυτή η επανάσταση θα είναι αποτέλεσμα της συνεχούς ηθικής, πνευματικής και υλικής ανάπτυξης της εκμεταλλευόμενης κοινωνίας. Αντιλαμβανόμαστε ασφαλώς ότι η κατακερματισμένη σήμερα κοινωνία αποτελεί ένα ετερόκλητο μωσαϊκό συγκρουόμενων συμφερόντων και κοινωνικού κανιβαλισμού, η οποία εμπεριέχει και τους σύγχρονους δυνάστες μας. Η κοινωνική επανάσταση όμως που επιδιώκουμε, θα γίνει από αυτούς, που με γνώμονα την ταξική συνείδηση των εκμεταλλευόμενων και την επιθυμία για ανεξούσια ζωή θα οικοδομήσουν ένα νέο κόσμο στα συντρίμια του παλιού.

Οι αναρχικοί οφείλουμε στο παρόν, να αποτελέσουμε τον επιταχυντή αυτών των κοινωνικών ζυμώσεων, όχι ως φωτισμένη πρωτοπορία και ηγεσία γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν αυτοαντίρρηση, αλλά ως οργανωμένο κίνημα που προτάσσει την ρεαλιστική προοπτική ενός δικαιότερου κόσμου, οικοδομώντας στο σήμερα δομές, διαδικασίες, ζυμώσεις, αντιστάσεις, αγώνες, σε όλα τα φάσματα παρέμβασης του κοινωνικού επιστητού. Μέσα από τον σχηματισμό σταθερών οργανωτικών δομών και τη δημιουργία και δικτύωση νέων ελευθεριακών συλλογικοτήτων. Μέσα από συνελεύσεις γειτονιάς, ακηδεμόνευτους αγώνες, αυτοοργανωμένα εγχειρήματα, αυτοδιευθυνόμενα εργοστάσια, μαχητικές απεργίες, στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στην εργασία, όπου και όποτε ανοίγεται πεδίο δράσης, παρέμβασης και διάδοσης των ιδεών μας. Όλα αυτά αποτελούν θραύσματα του κόσμου που ονειρευόμαστε, θραύσματα της ανεξούσιας αταξικής κοινωνίας.

**Αγώνας για μια κοινωνία ελεύθερων ανθρώπων
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

